

Ölüdeniz... niet vliegbaar?!

Zo af en toe gebeurt het.

Zelfs in het vliegwalhalla

Ölüdeniz aan de zuidkust

van Turkije. Teveel wind of

teveel wolken of allebei.

Wat nu?

Tekst en foto's: Erwin Voogt

De toeristenbureautjes in het toeristische dorpje bieden vele uitjes aan, maar erg aantrekkelijk ogen die niet. De prijzen zijn vaak in Engelse ponden, wat genoeg zegt over de doelgroep. Wat echter vaak vergeten wordt is dat de omgeving van Ölüdeniz ook een wandelwahaya is. Een dagje niet vliegen? Wandelschoenen aan!

Te voet naar Kayaköy

Voor een paar pond kun je mee met een georganiseerde excursie naar het verlaten stadje Kayaköy. Niet doen! Hoewel het ruïnestadje zeker de moeite waard is, is de wandeling erheen werkelijk prachtig. Bovendien is het maar 6 km.

De route is goed aangegeven en begint bij de wegwijzer op de boulevard.

Je volgt de weg langs de Blue Lagoon. Vreemd genoeg is dit gedeelte van Ölüdeniz wat vervallen. Sommige hotels langs de Blue Lagoon zijn heel fraai, maar er is ook een hoop vergane glorie. Aan het eind van de weg, bij de Sun City Beach Club, loop je een klein stukje het bos in en staat er wederom een wegwijzer: Kayaköy 4 km. Vanaf nu is het een echt wandelpad, gemarkeerd met groene stippen. De stippen zijn vrij consequent aangebracht, maar soms een beetje verscholen. Heb je een tijdje geen stippen meer gezien? Loop dan een stukje terug, want grote kans dat je niet meer op de route bent. Het pad in het bos leidt omhoog en je laat de Blue Lagoon achter je. Maar de klim naar boven wordt al snel beloond met een uitzicht op de volgende prachtige baai. In de natuurlijke haventjes liggen zeilbootjes – wat een fantastische overnachtingsplekken hebben zij! Ongeveer een kilometer loop je over een rotspad hoog boven de baai. Daarna kom je weer in de bossen. De tredjes in het pad zijn voor ons makkelijk, maar een onhandige schildpad die je hier af en toe ziet rolt er vanaf en valt op z'n rug. De eerste verlaten huisjes in het bos geven aan dat je in de buurt komt. Toch is de aankomst bij Kayaköy enigszins een verrassing: voorbij een heuveltop wijken de bomen en kijk je plots uit over het verlaten stadje. Een stuk groter dan gedacht! Omdat je uit het bos de achterkant van het stadje inloopt, heb je een beetje het Indiana Jones-gevoel. Zo ver van de hoofdingang is geen toerist te bekennen. Kayaköy is al bijna honderd jaar verlaten en dat maakt het een moderne ruïne. Het doet wat denken aan Pompeii: lege, vervallen huizen met her en der grappige details die een glimp geven van het alledaagse leven van de oorspronkelijke bewoners.

Bij de hoofdingang kun je een dolmuş (minibusje) nemen terug naar Ölüdeniz. Leuker is echter de wandeling voort te zetten naar Ovacık. Bij de kerk in Kayaköy begint het pad, duidelijk aangegeven met een wegwijzer: Ovacık 7 km.

Wederom is het pad gemarkeerd met groene stippen. Hoewel een kilometer langer, is de route vooral bergaf. Na een uurtje loop je al

De Babadağ in de wolken... niet vliegbaar?

1. Wegwijzers markeren het begin van de route, maar daarna volg je de groene stippen of de roodwit strepen.

2. Volg de groene stippen!

3. In Kayaköy vervolgt de route door de bossen richting Ovacık.

4. Treedjes in het pad zijn handig voor mensen, maar niet voor schildpadden.

2.

3.

4.

1.

het centrum van Ovacık in. Of moeten we zeggen 'klein London', want Ovacık is nog meer dan Ölüdeniz een Engelse kolonie. Uiteraard kun je van Ovacık doorlopen naar Ölüdeniz, maar dat is een weinig aantrekkelijke wandeling langs de hoofdweg. Een dolmuş rijdt je in een paar minuten terug naar de Blue Lagoon.

Naar de top van de Babadağ

Pardon?

Ja, je kunt ook lopen naar de top van de Babadağ. En het is een aanrader. Zelf ben ik op een bewolkte en winderige dag naar boven gelopen met m'n pakzak. De ijdele hoop was dat de harde wind later in de middag voldoende zou gaan liggen voor een vlucht naar beneden: hike&fly!

Vanzelfsprekend vereist een wandeling van meer dan 10 km en een stijgen van minimaal 1700 hoogte-

eters wel enige conditie en ervaring. Ook zijn er smalle en steile stukjes die zeker met een pakzak wat lichtvoetigheid vragen. En het klinkt misschien gek, maar ik was blij met mijn stevige Swing Connect Reverse harnas/pakzak. Je moet namelijk soms wat klauteren langs puntige rotsen en scherpe takken. Dun, lichtgewicht materiaal had daarbij zeker schade opgelopen.

Ölüdeniz loop je uit via de weg aan de zuidoost kant van het dorp, richting Lykia World. De weg maakt direct buiten Ölüdeniz een haarspeldbocht en daar zie je een wegwijzer: Babadağ Zirve 11 km. Een steil pad kronkelt hier naar boven. Let wederom goed op de groene stippen! Vooral in dit eerste stuk zijn er veel geitenpaadjes. Ook via die geitenpaadjes kom je boven, maar de route van de groene stippen is een stuk makkelijker.

Na ongeveer 300 steile hoogtemeters gaat het pad

Een van de fraaie uitzichten tijdens de wandeling naar Kayaköy.

5.

6.

7.

5. Tot 1983 was dit de enige weg naar het gehucht Kozağaç, nu een fraai stuk in de Lycian Way.

6. De broodjes van het ontbijtbuffet dienen als lunch.

7. Een bewolkte dag is prima wandelweer, maar dan moet het natuurlijk niet gaan regenen. Het bos op de Babadağ biedt geen goede schuilplekken.

8. De beloning voor de inspanning in Babadağ Zirve, het restaurant bij de 1700 start.

meer horizontaal en in de richting van Ölüdeniz. De opluchting van minder klauteren verdwijnt al snel bij de aanblik van een glooiende, maar best steile rotswand die je voetje voor voetje moet passeren over een richeltje. Met de onhandige balans van 15 kg pakzak op m'n rug vond ik dit het minst grappige stukje van de gehele route.

Even verderop komt het pad uit bij een grindweg die vanuit komt Ovacik. Deze grindweg volg je weer in de richting van Lykia World. Na een paar honderd meter kom je bij een pad met een 'toegangspoort' gemaakt van takken. Een kilometer of twee volg je dit comfortabele rotspad dat onderdeel is van de langeafstandswandelroute, de Lycische Weg, met roodwit markering. In het gehucht Kozağaç verlaat je de roodwit wandelroute en ga je bij de grote, oude bomen richting wat ooit de 900 meter start was. Kozağaç is een verzameling dromen die niet zijn

uitgekomen: betonnen karkassen van villa's die er niet mochten zijn, een startplek die er niet mocht zijn. De groene stippen vind je terug als je op goed gevoel de zandweg door Kozağaç volgt. Eerst loop je door lage bosjes en geitenverzamelplaatsen, daarna kom je in een sprookjesachtig bos met soms kolossale bomen. Door dit bos loop je, tot opeens... daar is de 1700 start! Net als bij de wandeling naar Kayaköy bereik je je bestemming vrij onverwacht.

De chocoladetaart en koffie die ze serveren in het restaurant maakt de voldoening extra groot. Het mooiste is uiteraard als je weer naar beneden kunt vliegen. Is dat niet mogelijk dan is er vrijwel altijd wel een lift naar beneden te krijgen. De top is namelijk ook een populaire bestemming voor dagjesmensen. In noodgevallen kun je meerijden met de beheerders van het restaurant. Die gaan echter pas laat in de avond weer naar beneden.

8.

De bomen wijken en daar ligt de 1700.

De Lycische weg – Likya Yolu

De wandelroute naar Kayaköy en een stuk van route op de Babadağ zijn onderdeel van de langeafstandswandelroute "de Lycische weg", beter bekend onder de internationale naam Lycian Way of Likya Yolu in het Turks.

De gehele tocht is ruim 500 km en loopt van Fethiye naar Antalya. Naast Ölüdeniz vind je op de route ook de paraglidinglocaties Kaş, Adrasan, Tahtali en Tunc. Genoeg potentie voor een mooie X-Lycia!

De route wordt in detail beschreven op http://wikitravel.org/en/Lycian_Way